

Jeg lægger særlig Vægt paa Gjenfærdigheden; thi det er under den Betingelse, at jeg er gaaet med til at stille Forslaget, medens jeg selvfølgelig lægger den samme Frihed indenfor Forslaget, som nu er blevet nærmere forhandlet mellem den ærede Minister og den ærede Ordfører. Jeg kunde endogsaa gaa saa meget videre, at jeg kunde være tilbøielig til mellem 2den og 3die Behandling med de øvrige Medlemmer af Udvalget at støtte den Tanke, der er bleven udtalt af den ærede Minister om at give denne Frihed en almindelig Udstrækning til alle udenlandske Stater, men jeg kan naturligvis ikke, førend Forhandlingen har fundet Sted, udtale mig om, paa hvilken Maade og paa hvilke Betingelser det skulde ske; kun vil jeg bemærke, at selve Tanken taltaler mig. Paa den anden Side vil jeg dog sige, at, dersom det skulde lægges den fjerneste Hindring iveness for Lovforslaget, saaledes at det ved at faae en større Udvidelse og Betydning derved skulde staa Fare for ikke at blive vedtaget i denne Samling, vil jeg ubetinget holde paa Lovforslaget, som det er, enten med det af mig stillede Ændringsforslag eller, selv om man skaar § 3 ihjel, blot med de to første Paragrafer alene, hvorved den indenrigske Skibsfart bliver fri, thi det er mit største og vigtigste Formaal ved Lovforslaget, at modtage Friheden i saa vid en Udstrækning, som vi i Dieblisset kunne opnaa, fordi det angaar en Samfundsklasse, som vi ikke paa nogen Maade kunne forsvare at berøve den Hjælp, som den ærede Minister i sit Lovforslag har givet Udbyg til. Derfor skal jeg indskrænke mig.

Sad: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det, der forekommer mig at burde være Hovedstandpunktet i denne Sag, er at søge med Sikkerhed at faae Noget ud af den i den nuværende Samling. Jeg antager, at den Affattelse af § 3, som er foreslaaet af Udvalget, vil blive vedtagen ved denne Behandling, og jeg haaber, at det maa lykkes Udvalget mellem 2den og 3die Behandling ved Ministerens Hjælp at tilveiebringe en saadan Redaktion af Paragrafen, at Lovforslaget vil kunne gaa sin jevne Gang og udkomme som Lov om meget søie Tid; men jeg skal dog oprigtigt talt tilfaa, at kan det ikke gaa paa anden Maade, saa ere de to første Paragrafer af denne Lov Hovedstøtten for mig, og jeg vil ikke være med til eller kunne forsvare at riksere Noget med Hensyn til disse, hvis det endelige Resultat skulde blive, at Loven ikke kunde udkomme uden med disse to Paragrafer alene. Det, tror jeg, er Stillingen, og jeg tillader mig ogsaa at udtale, at jeg tror, at dette ikke alene er mit Standpunkt, men ogsaa alle deres, der væsentlig interessere sig for denne Sag. Jeg skulde derfor ikke have begjæret Ordet for at udtale dette, naar det ikke var, fordi der er fremkommet en Ytring fra den ærede Minister, i Anledning af hvilken jeg

ønsker at sige et Par Ord. Det angaar ikke Ophævelsen af den indenrigske Skibsafgift, men det angaar Ophævelsen eller Nedsættelsen af den udenrigske Skibsafgift. Den ærede Minister udtalte sig nemlig saaledes, som om han fuldstændig stod paa det Standpunkt, at han absolut vilde have en Kompensation for det Beløb, med hvilket vor Skatteindtægt vilde blive nedsat, hvis man hævede Skibsafgiften paa den udenrigske Fart. Jeg tilstaaar, at jeg ønsker, at den ærede Minister kunde noget forandre sit Standpunkt i saa Henseende, og derfor er det, at jeg ogsaa har tilladt mig at udtale, at jeg ikke ansaa det for ønskeligt, at man kom ind paa en absolut Forskalden af den udenrigske Skibsafgift, men kun paa en Nedsættelse deraf. Grunden, hvorfor dette, nemlig staaar for mig som noget Ønskeligt, er væsentlig den, at jeg har den Mening, at det kan være meget vigtigt, endog i en nær Fremtid, at man kommer til en Nedsættelse af den udenrigske Skibsafgift. Dette staaar i Forbindelse med det Spørgsmaal, som blev berørt af den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 5te Valgteeds (Wille), nemlig om en Forandring af Toldtariffen i Lybssland. Jeg skal ikke indlade mig paa — det vilde føre altfor vidt — hvilke Virkninger denne Forandring af Toldtariffen i Lybssland kan have paa forskellige danske Forhold. Jeg skal saa meget mindre gjøre det, som det naturligvis endnu ikke bestemte foreligger, hvorledes denne Forandring vil blive. Men der er een Forandring, som det forekommer mig, at dette Omflag i Lybsslands Politikket vil medføre, og som har Betydning og kan have en god Betydning for de danske Forhold, og det er nemlig dette, at denne Udvikling aabenbart forekommer mig at ville lægge overordentlige store Banstueligheder iveness for en stor Del af den Trafikk fra det østlige Europa — jeg tænker nærmest paa Rusland — som hidtil er gaaet over Königsberg og andre tyske Havne. For mig staaar det saaledes, at, hvis denne Trafikk skulde blive væsentlig formindret, eller der endog skulde blive lagt saadanne Hindringer iveness for den, at den kom til at ophøre, saa vilde der være en Situation for Danmark og særlig for Kjøbenhavn, som kan være meget god. Jeg tillader mig væsentlig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa, fordi man ikke maa tage dette under Overveielse. Der bliver forskellige Foranstaltninger at gjøre med Hensyn til at lette en saadan Udvikling af Trafikken her i Kjøbenhavn, baade fra Statens og ogsaa fra Kommunens Side, dels med Hensyn til Havnen og de Forhold, som dermed ere forbundne, og dels med Hensyn til de Forhold, som berøre Etableringen af det Territorium, man kunde kalde en Fridok. Endelig er der ogsaa det Spørgsmaal, som her er blevet berørt, nemlig, at Besættelsen af Kjøbenhavns Havn maa blive en Del billigere, end den har været før, saa at der